

BIBELTOLK, m. 2. Utläggare, förklarare af den Hel. Skrift.

BIBELTOLKANDE, n. 4. Se *Bibeltolkning*, 1.

BIBELTOLKARE, m. 5. Se *Bibeltolk*.

BIBELTOLKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man utlägger, förklarar bibeln. — 2) Innehållet af tal eller skrift, som förklarar bibelns ordmening.

BIBELTRYCK, n. 5. 1) Tryckning af bibeln. 2) Särskilt boktryckarstil, som särdeles i äldre upplagor af bibeln blifvit begagnad.

BIBELTRYCKSTUNNA, f. 4. Gammal afgift, som utgår af kyrkorna, ursprungligen anslagen till bestridande af kostnaden för bibelns tryckning, men af Carl XI anslagen till underhåll för lärde män och utgifvande af nyttiga böcker i hvarje-handa ämnen.

BIBELVERK, n. 5. 1) Hela bibeln med dertill hörande utläggningar, anmärkningar, o. s. v., allt sammanfattadt till ett gemensamt helt. — 2) Upplaga af bibeln på flera språk, för den lärda bibelforskningen.

BIBERNELL, bibrnäll, f. 5. Se *Pimpinella*.

BIBETYDELSE, f. 3. Särskilt betydelse, som ett ord har jemte den hufvudsakliga.

BIBEVIS, n. 5. Bevis af mindre vigt, som tjänar till stöd för ett annat, mer afgörande.

BIBLOGNOSI, bibliognosi', f. 3. Se *Bibliografi*, 2. [---- sie.]

BIBLOGNOST, bibliognóst, m. 3. Bokkännare.

BIBLOGRAF, bibliágraf, m. 5. 1) Bokskrivare. — 2) Bokkännare. [--- graph.]

BIBLOGRAFI, bibliágraff, f. 5. 1) (föga brukl.) Bokskrifning. — 2) (allmännare) Vetenskap, som sysselsätter sig med kannedomen om alla folkslags och tiders skrift- och tryckalster. — 3) Förteckning på utkomna böcker. [--- graphie.]

BIBLIOMAN, bibliámán, m. 5. Bokvurm.

BIBLIOMANI, bibliámáni', f. 5. Bokvurmeri. [--- nie.]

BIBLIOTEK, bibliáték o. biblioték, n. 5. o. 5. 1) Boksamling. — 2) Hus eller rum, der böcker förvaras. — *Syn.* Bibliotekshus, Biblioteksbyggnad, Biblioteksrum, Biblioteksal, Boksal. [--- thek.]

BIBLIOTEKARIE, bibliátékárie o. bibliotekárie, m. 5. Person, som har högsta tillsyn öfver ett offentligt bibliotek eller har värden om ett enskilt sådant. *Konglig b.*, vid ett kongligt bibliotek. [--- thek ---, --- thec ---.]

BIBLIOTEKSAMAUENS, --- téks --- á'nns, m. 5. Amanuens vid ett bibliotek. Jfr. *Amanuens*.

BIBLIOTEKSBYGGNAD, f. 5. Enkom uppförd byggnad till böckers förvarande.

BIBLIOTEKSHUS, n. 5. Se föreg.

BIBLIOTEKSRUM, n. 5. 1) Rum, der en större eller mindre samling af böcker, på ordnad sätt och uppställda på hyllor, förvaras. — 2) Rum, ämnadt till sådant ändamål, eller dertill förut användt, äfven om det för närvarande är tomt eller till annat ändamål begagnas.

BIBLIOTEKSSTEGE, m. 2. pl. — *stegar*. Stege, som begagnas i biblioteker, för att ifrån de högre hyllorna nedtaga böcker.

BIBLISK, a. 2. 1) Som tillhör, har afseende på bibeln. *Bibliska Historien*, sammandrag af det historiska i bibeln. — 2) Till form eller innehåll liknande eller öfverensstämmande med bibeln. *B. stil*.

BIBRINGA, v. a. 1. o. 5. (böjes som *Bringa*); brukas dock mera efter första konjug. Egentl.: bringa till, tillföra, efter det tyska: *beibringen*.

1) (mindre brukl.) Anföra, framföra, framte. *B. bevis, vittnen*. — 2) Meddela (underrättelse, undervisning), ingifva (vissa tankar, åsigt, o. s. v.). *B. någon en nyhet. B. undervisning i en konst, en vetenskap. B. kunskaper, insigter, skicklighet, färdighet. B. en person god tanke om någon, om en sak. Man har b-t honom en dålig tanke om mig.*

BIBRINGANDE, n. 4. Handlingen, då man bibringar.

BIBÄNK, m. 2. Bänk, hvarpå bikupor stå.

BIDA, v. a. 1. o. 2. Vänta, dröja. *B. en liten stund här utanför, medan jag går in. B. här, till dess jag kommer igen*. — *Syn.* Se *Vänta*.

BIDEVIND, m. 2. sing. (sjöt.) Sidvind. *Segla b.* säges om ett fartyg, då vinden fyller dess så snedt eller förligt som möjligt brassade segel, i en med rännas nästan jemnlöpande eller något akterligare riktning. — *Ss. B-ssegling.*

BIDEVINDSLINIE, f. 5. (sjöt.) Benämning på hvardera af tvenne imaginära linier, som emot vindens riktning bilda omkring 70 graders vinkel. Äro af två slag: *styrbords- och babords-bidevindslinier*.

BIDEVINDSSEGLARE, m. 5. 1) (sjöt.) Fartyg, som seglar bidevind. — 2) (nat. hist.) Ett slags Stråldjur, af Nässeldjurens klass och Slangdjurens ordning, hvilket med tillhjälp af en luftblåsa seglar omkring på oceanen, när blåsan är utspänd, men sjunker, när den sammanklämmes. Lysar i mörkret och åstadkommer brännblåsor, om den vidröres. *Physalis Arethusa*.

BIDRAG, n. 5. Hvad man utgifver eller gör, för att dermed hjälpa till att befrämja något visst ändamål. *B. af de skattdragande till statens underhåll. B. till en pensionskassa. Han har lemnat vigtiga b. till Sveriges historia*. — Brukas i plur. ofta som boktitel, för att antyda, att ämnet icke blifvit utförligt behandlad, utan blott belyst ifrån en eller annan sida; eller ock, att boken blott innehåller strödda drag, uppgifter, meddelanden, som i sin mån kunna bidraga till något litterärt ändamål.

BIDRAGA, v. n. 5. (böjes som *Draga*) 1) (om person) Utgifva eller göra något, som kan tjena till befrämjande af ett visst ändamål. *B. med penningar till ett företag. B. efter sin förmåga. B. till någons fortkomst, lycka. B. till någons förderf. Han bidrog mycket till segern. Rehnsköld bidrog genom sin afundsjuka ganska mycket till den olyckliga utgången af Carl XII:s låg till Ukrän*. — *Syn.* Biträda, Medhjälpa till, Befordra, Understöda, Främja, Befrämma. — 2) (om sak) I sin mån verka, föranleda. *Denna omständighet bidrog mycket till hans fall*. — *Syn.* Medhjälpa till, Befordra, Föranleda.

BIDRAGANDE, n. 4. Handlingen, då man bidrager.

BIENN, biá'n, a. 2. (bot.) Tvåårig. Säges om växter, som gro ena året, men bära frukt det andra och sedan utdö.

BIFALL, n. 5. 1) Förklaring, att man tillåter något ske, hvarom begäran blifvit framställd. *Lenna, gifva b. till något. Han har vunnit föräldrarnes b. till äktenskaps ingående. Det har skett med mitt b.* — *Syn.* Se *Samtycke*. — 2) Gillande, godkännande; beröm. *Vinna, hafva, få allmänt b. Gifva, yttra sitt b. Tecken till b.* — *Syn.* Se *Beröm*.

BIFALLA, v. a. 5. (böjes som *Falla*) 1) Förklara, att man tillåter något ske, som blifvit begärdt.